

He used to say:

הוא הִיא אֹמֵר:

- Everyone whose wisdom exceeds his deeds, to what may he be likened? To a tree whose branches (are many) and whose roots few, and the wind comes and uproots it and overturns it on its face. As it says, “That person will be like a bush in the wastelands; they will not see prosperity when it comes. They will dwell in the parched places of the desert, in a salt land where no one lives (Jeremiah 17:6).”
- And everyone whose deeds exceed his wisdom, to what may he be likened? To a tree whose branches are few and whose roots are many, {so} even if all the winds come and blow upon it, they do not stir it from its place. As it says, “They will be like a tree planted by the water that sends out its roots by the stream. It does not fear when heat comes; its leaves are always green. It has no worries in a year of drought and never fails to bear fruit (Jeremiah 17:8).”

כל שְׁחַכְמָתוֹ מְרַבֵּה מִמַּעֲשָׂיו, לָמָּה הוּא דוֹמֶה, לְאֵילָן שֶׁעֲנָפָיו מְרַבִּין וְשָׂרְשָׁיו מְעֻטִּין, וְהַרוּחַ בָּאָה וְעוֹקְרֵתוֹ וְהוֹפְכֵתוֹ עַל פָּנָיו, שֶׁנֶּאֱמַר (יִרְמִיָּה יז), וְהִיא כְּעֶרְעֵר בְּעֶרְבָה וְלֹא יִרְאֶה כִּי יבֹא טוֹב וְשָׁכֵן חֲרָרִים בַּמִּדְבָּר אֶרֶץ מִלְחָה וְלֹא תִשֵּׁב.

אֲבָל כָּל שֶׁמַּעֲשָׂיו מְרַבִּין מִחֻכְמָתוֹ, לָמָּה הוּא דוֹמֶה, לְאֵילָן שֶׁעֲנָפָיו מְעֻטִּין וְשָׂרְשָׁיו מְרַבִּין, שֶׁאִפְלוּ כָּל הַרוּחוֹת שֶׁבְּעוֹלָם בָּאוֹת וְנוֹשְׁבוֹת בּוֹ אֵין מְזִיזִין אוֹתוֹ מִמְּקוֹמוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר (שׁם), וְהִיא כְּעֵץ שֶׁתּוֹלַע עַל מַיִם וְעַל יוֹבֵל יִשְׁלַח שָׂרְשָׁיו וְלֹא יִרְאֶה כִּי יֵבֵא חֹם, וְהִיא עֲלֵהוּ רַעֲוֹן, וּבִשְׁנַת בְּצֻרֶת לֹא יִדָּאָג, וְלֹא יִמַּיֵשׁ מַעֲשׂוֹת פְּרִי: